

har overfor mig fremført Krav om, at Husmændene skulde have samme Testationsret som Selvejergaardmænd. Jeg synes, Husmændene skulde have den samme Testationsret, som alle andre Mennesker har udenfor Gaardejerstanden, og som alle Mennesker i dette Land benytter sig af; thi den særlige Testationsret, Gaardmændene har, benyttes slet ikke eller saa godt som slet ikke. Da for nogle Aar siden et Forslag om at give Husmændene den samme særlige Testationsret som Gaardmændene første Gang blev fremført i dette Ting, benyttede jeg Lejligheden til at gaa omkring til dette Tings Medlemmer af Landbostanden — det er jo de fleste — og spørge dem, om de kendte den Lov, som giver Selvejergaardmænd en udstrakt særlig Testationsret, og det viste sig, at intet af disse Medlemmer kendte den i Forvejen. I den Grad er denne Bestemmelse gaaet fuldkommen ud af Brug — lykkeligvis, thi det er en Bestemmelse, som i vore Dage næsten kun kan misbruges. Den hidrører fra en Tid, hvor Omsætningen af Landejendomme var langt vanskeligere, end den er nu, og gaar derfor ud paa at give en Selvejergaardmand Ret til at overlade sit ene Barn Gaarden for en sat Værdi, som aldeles ikke svarer til dens virkelige Værdi, og derved gøre alle sine andre Børn helt eller delvis arveløse. Det er en Regel, som heldigvis paa Grund af de forandrede Samfundsforhold er gaaet ganske af Brug. Den vil i vore Dage, hvor man kan realisere en Gaard paa Landet lige saa let som et hvilket som helst andet økonomisk Aktiv, kun kunne misbruges til, at en gammel, gnaven Fader kan forurette sine Børn paa eet nær. Jeg kan ikke indse, hvorfor denne, efter Nutidens Forhold uretfærdige, Bestemmelse skulde udvides til ogsaa at gælde for Husmændene. Jeg synes, det er meget rimeligere, at Husmændene lever under de Love, som vi andre lever under, og som paa dette Punkt er langt retfærdigere end den forældede Regel, der gælder for Gaardmændene.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) har spurgt mig, om det ikke vilde være rettidigt at fremme et Lovforslag om fremmedes Adgang til Erhvervelse af fast Ejendom her i Landet. Jeg kan glæde det ærede Medlem med at sige ham, at jeg forefandt, da jeg tiltraadte, eller modtog kort efter, at jeg var tiltraadt som Minister — jeg husker ikke i dette Øjeblik hvilket —, et Forslag eller Udkast til et Forslag fra Naturfredningsforeningen til

Fremme af de det ærede Medlem bekendte Hensigter, denne Forening har. Paa Grundlag af dette Forslag og paa dette Initiativ har man i Justitsministeriet taget op til Overvejelse saavel det Spørgsmaal, som Naturfredningsforeningen specielt ønsker fremmet, som ogsaa Spørgsmaalet om fremmedes Adgang til Erhvervelse af fast Ejendom her i Landet. Man har jo i vore Nabolande Regler derom, baade i Norge og i Sverige; jeg behøver ikke at referere dem, men kan nøjes med at sige, at der er saadanne Regler, og man indhenter nu i Udenrigsministeriet og Justitsministeriet yderligere Oplysninger om dette Punkt og arbejder altsaa ud fra det Initiativ, som er givet af Naturfredningsforeningen, paa en Løsning af dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) beklagede sig over, at han ikke kan træffe Embedsmændene oppe i Kancelliet. Ja, jeg tror, at de Dage, hvor der ikke er Rigsdag, kan det ærede Medlem træffe Ministrene deroppe fra Kl. ca. 10 til Kl. 6—6 $\frac{1}{2}$, og de Dage, hvor der er Rigsdag, kan det ærede Medlem træffe Ministrene her, og der er jo ikke nogen Minister, der ikke er ærbødigt Tjener for de højtærede Folkerepræsentanter. Hvad Embedsmændene i Kancelliet angaar, kan jeg sige for Justitsministeriets Vedkommende, at baade Kontorchefer og Departementschefer er til at træffe mindst 5 Timer daglig. Men den Ordning af Arbejdsforholdene, som gælder oppe i Kancellibygningen, er efter min Mening ingeniholdelig, og da afdøde Finansminister Vilhelm Lassen gennemførte den nugældende Ordning af Lønningsforholdene deroppe, burde han sikkert have gennemført en helt anden Arbejdsordning. Det gjorde jeg mig ogsaa til meget ivrig Talsmand for, da Lønningsloven skulde gennemføres; men det havde man ikke Øre for den Gang. Det er bedrøveligt, at det ærede Medlem fra Hjørring ikke var Medlem af dette høje Ting den Gang; thi da vilde han sikkert ivrigt have støttet mig mod den daværende Finansminister, Hr. Vilhelm Lassen — det tror jeg da.

Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) spurgte mig, hvorledes det nu skulde gaa med Retsreformen. Jeg skal svare det ærede Medlem, at saaledes som Sagen foreligger, er der nogen Usikkerhed med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad Gennemførelsen af en ny Retsplejeordning vil komme til at koste, og selv om det i en Sag som denne ikke just i første Række kommer an paa Pengene, er Pen-